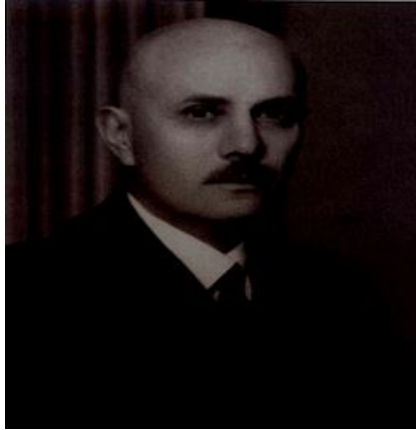

PERKOVÁTZ FÉLIX

Perkovátz Félix, a soproni vendéglátóipari kultúra egyik úttörője, a Sopron-vármegyei Alsólászlón (ma Unterloisdorf) született 1886. november 20-án, hétgyermekes gazdálkodó család hatodik gyermekeként. A család horvát származású volt, eredetileg "Perkováč"-ként jegyezték.

Perkovátz Félix pincérinasnak tanult, először Bécsben majd Budapesten. Itt a Petanovich család alkalmazásában állt, akik az akkori főváros szálloda- és vendéglátóiparában jelentős szerepet játszottak. A budapesti Metropol Szálló, az ó-tátrafüredi Nagyszálló is az övék volt. Perkovátz Félix 1908-ig, 22 éves koráig a család különböző érdekeltségeinél dolgozott pincérként. Barátjával 1908-ban Liverpoolba mentek, hogy megtekintsék a világ leghíresebb lóversenyét, az ú. n. "Grand National"-t, fél évet dolgozott itt, angolul is megtanult. Hazafelé dolgozott Aachenben, Frankfurtban és Münchenben, ezért csak 1909. vége felé tért haza, ismét Budapesten a Petanovich családnál foglalkoztatták. Az I. világháború alatt katona volt, olasz fronton fogságba került, ahonnan csak 1919-ben jöhetett haza. A Déli Vasúttársaságnál jól kereső állást kapott, a Budapest-Fiume-i gyors főpincére lett. 1921-ben a soproni Déli pályaudvar restijét kivette bérbe, majd megvásárolta a jelenlegi Perkovátz-Ház helyén álló földszintes parasztházat, a cseh származású Janics családtól. Az épületben négy kicsiny üzlettel, egy bor-sör kiméréssel, egy pálinka kiméréssel, egy kis szatócsbolttal és egy kis vegyeskereskedéssel. Perkovátz Félix 1924-ben feleségül vette Freyler Máriát, aki gazdag hozományt hozott a házasságba. A házaspár igyekezete, szorgalma kamatozott, 1931-től már az egész ház a tulajdonukba került, megbecsült polgáraivá lettek a városnak. A vendéglő virágzásnak indult, konyhája ismertté vált, Budapest után Sopronban lehetett kapni a hűtött csapolt sört, de e mellett válogatott soproni és balatoni borokkal is várták a vendégeket. A család két lány- és egy fiúgyermekkel gyarapodott. A régi földszintes vendéglőre építettek emeletet lakás céljából. Az épületet Becska Ferenc építőmester tervezte és kivitelezte, Schármár Károly az ugyancsak enyhén historizáló, de a városképbe jól illeszkedő külsőt alakította. Már 1942-ben állt és működött a ma is látható épület. Perkovátz Félix a Soproni Vendéglősök, Kávésok és Italmérők Szikvízgyári Szövetkezetének egyik főrésztvevője volt, elnökségi tagként is segítette a szövetkezet munkáját. A

világháborús bombázásoknak nem esett áldozatául a ház. A II. világháború után egy évig nem működött az üzlet, 1946-ban kapta vissza a család az iparengedélyét. Az államosítás után, 1951-től a vendéglőt először a Soproni Szálloda és Vendéglátóipari Vállalat, majd pedig a Győr-Sopron Megyei Vendéglátó Vállalat bérelte, sokáig Kékfrankos vendéglőként ismerték a soproniak.

1957-ben a ház visszakerült a család tulajdonába, ebben az évben az alapító Perkovácz Félix július 5-én elhunyt. Ma a Perkovácz-Ház a város egyik kedvelt étterme, amelyet az unoka, Perkovácz Tamás tart fenn.

Irodalom:

Sarkady Sándor (szerk.): Aranykönyv 2002. Sopron: Quint Reklámügynökség, 2001 p. 116.

Kubinszky Mihály: Schármár Károly, a soproni építész (1877–1946) I. Soproni szemle 64. évf. 2. sz. (2000). p. 115-133.

Internet:

A Perkovácz-ház weboldala. Hozzáférés módja: <http://www.perkovacz.hu/tortenet.htm> Letöltés ideje: 2017. 08. 10.